

گفت و گوی خواندنی با دکتر فریدون عباسی رئیس سابق سازمان انرژی هسته‌ای درباره توافق ژنو

دل نگرانی‌های رئیس سابق

بحث بعدی غرب تعطیلی غنی سازی ۵ درصد است

امیر حسین یزدانی پناه

حتی تصورش را هم نمی کردم که برای گفت و گو با رئیس «سابق» سازمان انرژی اتمی ایران مجبور باشم از چند حلقه امنیتی عبور کنم تا نظرات کارشناسی و تحلیل‌های او درباره تحولات هسته‌ای کشور و توافق هسته‌ای ژنو را بشنوم. دکتر فریدون عباسی، که یکی از دانشمندان هسته‌ای کشورمان است را در مشهد در حالی ملاقات کردم که حتی دانشجویان وی به من گفته بودند بعید است بتوانی با دکتر گفت و گو بگیری. واقعیت هم همین طور است. اقدام به ترور دکتر فریدون عباسی در هشتم آبان ماه ۱۳۸۹ باعث شده تا وی به عنوان یکی از مهم‌ترین دانشمندان هسته‌ای ایران همچنان در خطر ترور صهیونیست‌ها باشد. چیزی که حتی ذهن من را به خود مشغول کرده بود اما آرامش دکتر اصلاً نشان نمی دهد که او از این خطر ترسی به دل راه داده باشد. این آرامش را در طول ۱۳۸ دقیقه مصاحبه با وی به خوبی درک کردم. مصاحبه‌ای که در یکی از معدود روزهای سرد زمستانی مشهد در محل اقامت وی برگزار شد. شهری که او دوران فوق لیسانس‌اش را در آن گذرانده و می گفت خاطرات زیادی از آن دارد. از روزهایی که آنقدر درس او و هم گروه هایش خوب بود که دانشگاه فردوسی اتاقی برای اقامت و انجام پژوهش‌هایشان به آن‌ها داده بود اما او و همکلاسی هایش حتی برای تهیه لامپ آن اتاق مشکل داشتند و از میوه فروش محل کمک خواسته بودند. دکتر عباسی از بیان این سختی‌ها لحظه‌ای تردید نداشت و چندبار با تاکید گفت که او همه دوران تحصیل را در همین خاک مانده

و تحصیل کرده است. وقتی تعجب من را می بیند که چگونه می شود کسی در علوم هسته‌ای به این مدارج برسد اما از کشور خارج نشود، پاسخ می دهد که من هر چی می خواستم را در منابع علمی و کتب مختلف می یافتم و حتی از روی اسامی کسانی که این کتب را امانت می گرفتند، بعد ها که رئیس سازمان انرژی اتمی شدم، می دانستم چه کسانی روی کدام موضوع کار کرده اند. می گوید «من نه خارج درس خوانده ام و نه با جک استرا و فالوده خورده ام... بلکه با شهید شهپر یاری فالوده خورده ام». نوبت به بحث‌های هسته‌ای و کارشناسی که رسید حرف و انتقاد برای گفتن زیاد داشت. او که ۲/۵ سال تجربه کار با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را دارد و به خوبی این نهاد بین‌المللی را می شناسد به جزئیات جالب توجهی اشاره می کند. می گوید آژانس نمی خواهد انتهای کار را ببندد و می خواهد هر گاه ادعایی داشت دوباره به مذاکرات قبلی بازگردد. درباره درز اطلاعات آژانس به دست جاسوس‌ها و خرابکار هانیز می گوید هشدار می دهد که ماقبل درباره بازرسان به آژانس داده بودیم اسنودن ثابت کرد. او در این باره به اتفاقاتی اشاره می کند که می تواند نتیجه درز اطلاعات از پیش اعلام شده به آژانس باشد: «در یک برهه در شیرهای خلاء که خریداری کرده بودیم، جنس دیافراگم‌ها را عوض کرده بودند که در مقابل گاز «یو اف ۶» خورده شود و از بین برود مثلاً ویروس استاکس نت را به همین شکل وارد کردند. یعنی در تجهیزاتی که از آن‌ها خریده بودیم این ویروس را کار گذاشته بودند». حتی به

نظر می رسد از روی اطلاعات دانشمندان هسته‌ای ایران که در آژانس وجود دارد این دانشمندان تهدید جانی شده‌اند: «آگهی ترور دانشمندان ایران را با تصویر اخبار شبکه یک سیما تهیه کرده و برای خانواده‌شان می فرستند...» عباسی درباره مذاکره با کارشناسان آژانس هم حرف دارد و می گوید: حتی در مقابل معاون آمانو که رئیس گروه مذاکره کننده است است حرف اول و آخر را یک خانم حقوقدان آمریکایی می زند. نوبت به حق ایران در غنی سازی اورانیوم که می رسد، دکتر فریدون عباسی تاکید داد که «باید بدانیم که غربی‌ها افراد ساده لوحی نیستند که حق ایران را در توافق بکنجاندند. لااقل تیم مذاکره کننده ما نزد خود آن‌ها (غرب) و در دانشگاه‌های آن‌ها درس خوانده است». به گفته او «بحث بعدی غرب تعطیلی غنی سازی ۵ درصد است. آن‌ها که از اعتقاد خود دست بر نداشته‌اند. وقتی از غنی سازی ۲۰ درصد به صورت مفت کوتاه آمده ایم و ما به ازای درست نگرفته ایم... تیم قبلی ما به ازاهارا تعریف کرده بود... آن‌ها ممکن است بگویند فعلاً تعطیل کنید چون نیاز عملی ندارید. حرف من این است که وقتی سوخت می خواهد تولید شود چند سال زمان می برد. راه اندازی مجدد کارخانه زمان می برد. غربی‌ها با سیاست تعطیلی غنی سازی ایران و تعطیلی رآکتور اراک و کارخانه آب سنگین و بعد تعطیلی کارخانه سوخت اصفهان پیش می روند...» عباسی به تلویح به برخی بحث‌های داخلی درباره این توافق نیز اشاره می کند و می افزاید: «دوستانی که شتاب زده رفتند